

Assessing the Approaches Governing the Criminalization of Offences Against Cultural Heritage in Times of Armed Conflicts: From Civilian Use to Cultural Value

ارزیابی رویکردهای حاکم بر جرم‌انگاری جرائم علیه میراث فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه: از کاربرد غیرنظامی تا ارزش فرهنگی

موسی کرمی

دانشجوی دکتری حقوق بین الملل عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم،
ایران (نویسنده مسئول)mousakaramil36767@yahoo.com
<http://orcid.org/0000-0002-7536-8972>

باسر شاکری

دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی و مدرس دانشگاه
<http://orcid.org/0000-0001-7732-8125>Mousa Karami
PhD Candidate in Public International Law, Faculty of Law,
University of Qom, Qom, Iran (Corresponding Author)
Yasser Shakeri
PhD Candidate in Criminal law and Criminology and
University Instructor

Abstract

One of the unpleasant results of war is the damage to and destruction of cultural heritage (CH) as the momento of human history. The question which is being answered in this research base on a descriptive-analytic method is that which approach in criminalization secures the further protection of CH in times of armed conflicts and which instrument of international criminal law is a better tool in criminalizing the offences against CH in this regard? The International Criminal Court Statute takes a retrograde attitude and civilian-use and instrumental value-based to offences against CH in times of armed conflicts, whereas the Second Protocol to the 1954 Hague Convention on the Protection of Cultural Property in Times of Armed Conflict in a far more innovative and progressive, has preferred the cultural and intrinsic value approach. It appears that the latter is more appropriate for protecting CH and, at present, the most effective tool for legal prosecution of war crimes against CH is the Second Protocol. Therefore, it is crucial to promote ratification by a large number of states and to encourage states to adopt implementing legislation that may allow domestic judges to prosecute the most serious crimes against CH on the basis of jurisdictional criteria provided for in Protocol II. Furthermore, it seems well applying the civilian-use approach to offences against CH in the framework of crimes against humanity.

Keywords: Cultural Heritage, Cultural Property, International Criminal Law, The Statute of International Criminal Court, The Second Protocol to 1954 Hague Convention.

چکیده

یکی از تبعات منفی جنگ، آسیب و نابودی اموال و میراث فرهنگی جهان به سان یادگارن تاریخ بشری است. پرسشی که این پژوهش از رهگذار شیوه توصیفی-تحلیلی، برای پاسخ به آن به نگارش در آمده این است که چه رویکردی در جرم‌انگاری جرائم علیه میراث فرهنگی، حراست بهتر و بیشتر از میراث فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه را تأمین می‌کند و کدام یک از اسناد حقوق بین‌الملل کیفری در خصوص جرم‌انگاری جرائم علیه میراث فرهنگی در این زمینه ابزار مناسب‌تری به شمار می‌رود؟ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی، نگرشی واپس گرایانه و قائل به کاربرد غیرنظامی و ارزش‌ایزایی در قبال جرائم علیه میراث فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه اتخاذ نموده، حال آن‌که پروتکل دوم کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه در خصوص حمایت از اموال فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه به نحوی بسیار میکرانه و مترقیانه، رویکرد مبتنی بر ارزش فرهنگی و ذاتی را ترجیح داده است. به نظر می‌رسد رویکرد اخیر برای حمایت از میراث فرهنگی مناسب‌تر بوده و هم‌اکنون، کارآمدترین ابزار برای پیگیری قانونی جنایات جنگی علیه اموال فرهنگی، پروتکل دوم کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه می‌باشد. از این رو، افزایش میزان تصویب پروتکل دوم کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه از سوی شمار چشمگیری از دولت‌ها و تشویق آنان به اتخاذ قوانین اجرایی، که بر مبنای معیار صلاحیت مقرر در پروتکل یاد شده به قصات داخلی اجازه تعقیب شدیدترین جرائم علیه میراث فرهنگی را می‌دهد، ضرورت دارد. افزون بر این، بکارگیری رویکرد مبتنی بر کاربرد نظامی در قبال جرائم علیه میراث فرهنگی به‌ویژه در چهارچوب جنایات علیه بشریت مطلوب می‌نماید.

واژگان کلیدی: میراث فرهنگی، اموال فرهنگی، حقوق بین‌الملل کیفری، اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی، پروتکل دوم کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه.

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۷/۲۳ - بازنگری مقاله: ۱۳۹۹/۰۷/۱۸ - پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۱۲/۰۳

Received:2020/04/11 - Review: 2020/10/09 - Accepted:2021/02/21

این نوشتار آمیزه‌ای است از ترجمه و تحقیق، بخش ترجمه، برگردان بخش‌هایی از مقاله‌ای است با عنوان: «The Criminalization of Offences Against Cultural Heritage in Times of Armed Conflict: A Quest for Consistency» که در شماره نخست جلد ۲۱ مجله اروپایی حقوق بین‌الملل (EJIL) به سال ۲۰۱۱ به چاپ رسیده است. منابع فارسی و منابع سال ۲۰۱۰ به این سو، مربوط به بخش تحقیق این اثر هستند.